

ANGELČEK

Priloga „Vrtcu“.

Štev. 11. Ljubljana, 1. novembra 1912. XX. tečaj.

Zvečer.

13. Vernih duš večer.

Vernih duš večer . . .
S cvetjem okrašene
so gomile tihe,
s cvetjem snežnobelim
in z zelenjem žalnim.
In med cvetke bele
so vsajene svečke,
svečice voščene.
Svečice gorijo . . .
In plamenčki rdeči
lahno plapolajo
v noč skrivnostnotiho.
In čarobni žarki
vzplašeni drhtijo
na spominkih belih,
na cipresah žalnih . . .
Vzplašeni drhtijo

žarki svečic belih
na cipresah žalnih.
A ciprese žalne
tajnostno šustijo
pesem žalostinko
njim, ki v grobih tihih
spe nevzdramno spanje . . .
Tajnostno šustijo
zelene ciprese,
vsaka teši ljudstvo,
ki ob grobih plaka:
„O, ne plakaj, ljudstvo,
vsi umrli boste,
vse bo še odela
hladna, črna zemlja . . .
Ali vstali boste,
ko zapela tromba

bo na dan poslednji.
 In iz zemlje črne,
 in iz grobov tihih
 boste prišli skupaj,
 in takrat združili
 boste se za večno . . .
 Tajnostno šustijo
 zelene ciprese,

vsaka teši ljudstvo.
 Ljudstvo ob gomilah
 pa nič več ne plaka,
 tiho, vroče moli . . .
 In v molitvi tihi
 se mirijo srca
 in v molitvi tihi
 se mirijo duše . . .

Vekomir.

Srečni ljudje.

24. Duše v vicah.

Morda se bo komu čudno zdelo, da tudi duše v vicah štejem med srečne, ko nas vendar sveta vera uči, da morajo trpeti grozovite bridkosti. Je že res, a sveta vera nas pa tudi uči, da je lahko zelo srečen tudi oni, ki veliko trpi. Prava sreča je namreč v tem, da je človek zadovoljen, in če je zadovoljen s trpljenjem, je gotovo srečen tudi trpeči človek.

Več vzrokov imamo, da blagrujemo duše v vicah in jih zovemo srečne že zdaj, ko so še v trpljenju.

Najprej pomislimo, kaj so duše v vicah. To so najboljši ljudje, res preblage duše. Saj veste, da v vice pride tak človek, ki umrje v milosti božji ter ima samo male ali odpustljive grehe. Ako sem pa prepričan o kakem človeku, da nima nobenega smrtnega greha, marveč le samo male napake, ki se jih pa tudi želi iznebiti, takega človeka blagrujem in zelo vesel ga moram biti, kjerkoli ga srečam. Torej srečne, presrečne so one duše v vicah, ki na zemlji niso bile omadeževane z nobenim smrtnim grehom. Gotovo so jih angeli zelo veseli in komaj čakajo, da prestanejo odločeno kazni in se pridružijo njim v število.

V vice pa pridejo tudi one duše, ki ob smrti nimajo nobenega greha, pa se za odpuščene grehe niso dovolj izpokorile na zemlji. Oh, le pomislite